

Опитоменъ вълкъ

Вълкътъ прилича на голѣмо овчарско куче. Краката му сж дълги, опашката му е рунтава и увиснала. Ушитѣ му сж кжси, остри и щръкнали нагоре. Вълкътъ е най-опасния звѣрь по нашитѣ мѣста. Той напада на стадата и на другия домашенъ добитѣкъ, а когато е гладенъ напада и на човѣка. Особено опасни сж вълцитѣ зимно време, когато падне дълбокъ снѣгъ и не могатъ да намѣрятъ по горитѣ и по полетата нищо за ядене. Тогава тѣ се събиратъ въ глутница и съ общи сили нападатъ на коне, волове, биволи, проникватъ дори и въ селата и правятъ голѣми пакости. Отъ приложената картинка се вижда какъ такава вълча глутница е нападнала коня на пѣтниците, а следъ това, вѣроятно, и на самитѣ пѣтници.

При всичко, че вълцитѣ сж диви и кръвожадни звѣрове, но при едно добро отнасяне, малкитѣ вълчета могатъ да се опитомяватъ. Ето какво разказва една госпожа:

„Единъ пѣтъ мжжъ ми купи три малки вълчета, които току-що бѣха прогледнали. Азъ поискахъ да ги оставимъ у дома за нѣкое време. Тѣ лежаха въ градинската беседка и всѣкога, когато излизахъ на двора и ги повиквахъ, тѣ съ такава радостъ и довѣрие идваха при мене, че азъ не можехъ да имъ се начудя. Давахъ имъ да ядатъ, гладѣхъ ги и ги милвахъ, а следъ това тѣ пакъ си отиваха въ беседката. Следъ единъ месецъ подарихме дветѣ вълчета на съседитѣ, а другото остана у насъ. Нещастното вълче отъ мжка не можеше да си на-